

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Serviciul nefrancază nu se primesc. Manuscrisurile nu se returnează.
Birourile de anunțuri: Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Mann), H. Schalk, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppel, J. Donnerberg; în Budapesta: A. F. Goldberger, Klein Barndt; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o sursă garmond pe o coloană 6 cr. și 80 cr. timbra pentru o publicație. Publicările mai dese după tariful și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o soră 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

"Gazeta" este în frâncă și
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colector.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul I:
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Unu exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele cât și inserțiunile amntă
a se plăti înainte.

Nr. 5.

Brașov, Sâmbătă, 9 (21) Ianuarie

1893.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Ianuarie 1893 st. v. se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
pe șase luni 20 "
pe trei luni 10 "

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
pe șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 8 franci
pe șase luni 4 "

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Grabă mare.

Brașov, 8 Ianuarie v.

Au grabă mare catolicii unguri să vedă cestiunea congruei cel puțin în mod provisoriu rezolvată. I-a prins deodată mila de soră preoților lipsiți din Ungaria și Transilvania și voiesc să le întindă cu cea mai mare iuțelă mână de ajutor. Și ceea ce este mai bătător la ochi patru din cincii părți a acestui ajutor ei sunt gata a le da preoțime greco-catolice românești și rutene, care este mult mai săracă, decât preoțimea romano-catolică.

Comisiunea de cincisprezece, care a fost conchiămată de primatatele unguerec Vaszary, și s'a întrunit în palatul lui din Pesta, Marța trecută, s'a pronunțat aproape unanim pentru o grabnică ajutorare a preoțime în sensul propunerii episcopului Schlauch, și până ce congrua se va stabili definitiv pe base de drept.

Intre membrii mirenii ai acestei comisiuni — totuși căpeteniei catolice maghiare — este și contele Apponyi. Rolul important, cel jăcă acestu politic maghiar, care este, am pute dice, ați omul situațiunii la Unguri, gata a trece din opoziția la guvern, ne face să dăm o deosebită atențiune e-nunciațiunii organului său „Budapester Tagblatt“ asupra conferențelor amintite ale comisiunii de cincisprezece.

Așa ne spune organul lui Apponyi, că e vorba aici de pregătirea autonomiei catolice, adecă de organizarea totalității romano-greco-catolicilor pe base reprezentative. Ne spune și cum își închipuiesc această organizare, dîcîndu, că nisuițele pentru a-o dobîndi pe calea autonomiei se da-

teză dela congresul romano-catolic din 1871 și că ceea ce se va clădi de aci încolo se va clădi pe baza lucrărilor acelu congres.

Ce a fost acelu congres romano-catolic și de ce natură au fost nisuițele lui o știu Românii uniți prea bine. Elaboratul, de care vorbește „Budapester Tagblatt“, era un statut, ce l'a făcut congresul romano-catolic din 1871 nu numai pentru biserica romano-catolică, ci apriat și pentru cea greco-catolică; cu alte cuvinte un proiect de fuziune al acestor două biserici într'unu singur organism autonom.

Clerul și poporul român unitu dela unu colțu al țării până la celălaltu a protestat energic și unanim în contra atentului, ce s'a încercat alu săvîrși catolicii maghiari în detrimentul bisericii noastre naționale.

„Nu recunoșcem și nu primim nici una ingerință. Voim autonomia propriă basată pe dreptul nostru bisericesc“.

Acesta fu cuprinsul unei telegramme, ce s'a adresat din Sigetul Marmăției conferenței române unite din Alba Iulia dela 13 Aprilie 1871. Telegrama era scrisă de Rever. Sa dl vicar episcopesc Mihailu Pavelu și de alți bărbați fruntași de acolo.

De atunci au trecut 20 de ani. Ore se se fi schimbatu lucrurile și situațiunea așa de multu, încatu episcopul Pavelu se nu mai vrea să subscrie ceea ce a scrisu vicarul Pavelu?

Nu credem, și de aceea întrebăm de ce Prea Sântiele lor Episcopii Pavelu, Szabo și Mihalyi, cari au luat parte la conferințele episcopilor catolici tăcerea pescelui și nu ne dau nici o deslușire asupra celor ce se petrecu în cestiunea congruei și a autonomiei?

Căci Prea Sântiele Lor trebuie să știe, că deși pe Români uniți nu i obligă și nu i poate obliga nici o decisiune a hierarchiei romano-catolice și a catolicilor maghiari, totuși din participarea arhierilor români uniți la memoratele conferențe s'ar pute la locurile competente trage nisce consecențe prejudiciose drepturilor bisericii române unite.

Orî doră Episcopii noștri, precum au fost dator să facă, au protestat la numitele conferențe în contra orî-cărei eventuale ingerințe?

Nu scim nimic și nesiguranța este mai rea, decâtu decă am cunoșce și cel mai trist adevăr.

Căsătoria prințului moștenitoru român.

Regele Carolu a adresat primulu ministru, următorea scrisore din Sigmaringen:

Scumpul meu președinte alu consiliului,

„Nenumăratele felicitări, ce am primitu aci, cu prilegiul căsătoriei scum-

pului meu nepot, prințipele Ferdinand alu României, cu prințipea Maria a Marii Britanii și Irlandei, au umplut sufletul meu de cea mai adencă mulțumire. In aceste momente solemne, când cele mai vii aspirațiuni ale poporului român își găsesc multu dorita lor implinire, simt că inima țerei este cu noi și împărtășește bucuria noastră. Recunoștința mea, pentru mărturisiri atât de scumpe, este nemărginită. Doritor de a răspunde cu aceeași căldură de inimă la bunele urări, ce s'au adus reginei, mie, tinerilor soți și familiilor lor, din toate unghiurile țerei, atât pentru serbările cununiei, cât și de aulă nou te rog, scumpul meu președinte alu consiliului să fi întepretul meu, alu familiei mele și alu părinților tineri prințipe moștenitor, împărtășind taturor vinele noastre mulțumiri pentru doveșile de iubire, ce ni s'au dat și aducîndu multu iubitului meu popor urările regelui său pentru ferioirea și propășirea sa.

Primesce, te rog, cu ecătă ferioită împrejurare, încredințarea stimei și afecțiunii ce ți păstrez.

„Sigmaringen, 2 Ianuarie 1893.“

„Allgemeine Zeitung“ dela 11 Ianuarie st. n., publică următorele:

Căsătoria prințului Ferdinand al României cu prințesa Maria d'Edimburg, săvârșită eri la Sigmaringen, a deșteptat cel mai caldu interesu, departe multu peste granițele române. Casele suverane ale Rusiei și Angliei au trimes reprezentanți la cea serbare, și Germania a fost reprezentată prin însuși augustulu ei suveran, care e în același timp și ospul familiei Hohenzollern; oăci era vorba de a asista la legătura de inimă a unui vlăstaru alu acestei gloriose familii, care în persona Regelui Carol I, îndeplinește pe troul României o misiune strălucită și bineouventată.

Mulțumită relațiunilor mai strinsu legate în ziua de ieri, s'a măritu cercul familiilor domitoare, cu care dinastia Românilor a intrat în legăturile cele mai intime.

Casa regală a României a trecut falnic prin multe încercări grele în cursul celor 26 de ani de când Regele Carolu s'a urcat pe tron. Actualmente, România se presintă în mod strălucit, mulțumită rarelor calități și virtuți, pe cari Regele său, ca un adevărat Hohenzollern, le-a aratat în furtunile vremii.

România a ajuns, pentru țerile dela Dunărea de jos, unu modelu de stat bine organizat. Creațiunile Regelui Carol au făcut-o să trecă granița culturală dintre Orientu și Occidentu, și pentru sbuciumata peninsula Balcanică, România a devenit unu elementu de muncă conservatoare și pacinică.

Mai multu ca totdeuna, poporul român poate privi trecutul cu mulțumire și viitorul cu nădejde, în acestu momentu, în care primesce o garanțiă sigură a esistenței și continuării dinastiei Sale.

Urările Românilor, pe cari Regele Carolu le-a adus dela gurile Dunării la Sigmaringen, au găsit în poporul germanu cel mai caldurosu răsnetu.

„Diarul parisienu „Le Soleil“, scrie

relativu la căsătoria prințipei moștenitoru român:

„Astăzi, 10 Ianuarie, s'a celebrat în modestul orașelu Sigmaringen o alianță regală, care intereseză directu mai toate casele suverane din Europa. In adevăr, mireșa, prințipea Maria a Engliterei, în virstă de opt-sprezece ani, e, prin tatălul său, ducele d'Edimburg, nepoța reginei Victoria; prin muma sa, ducesa d'Edimburg, născută mareducesă a Rusiei, ea este nepoță de soră a Țarului; prin mătușa sa, sora tatălui său, împărătesa Frederică, ea este vară primară cu împăratul Germaniei; cealaltă mătușă a prințipei Maria, prințipea de Wales, e o prinsă din casa regală de Danemarca; în fine, o a treia a ei mătușă e regina Olga a Greciei.

Intru câtu privește mirele, Prințipele Ferdinand, el e nepotul Regelui României și prințipele ereditar alu coronei române; tatălul său, prințipele Leopold, este șeful ramurei celei mai vechi a familiei de Hohenzollern; muma sa, prințipea Leopold, născută infantă Antoinetta de Braganza, e sora regelui Don Luis alu Portugaliei, vară primară a prințipei Amelia de Orleans, devenită regina Portugaliei și rudă de aproape a casei imperiale a Braziliei; bunica sa, Iosefina de Baden, e fiica prințipei Stefania de Beuharnai; mătușa sa, sora tatălui său, e contesa de Flandra; în fine, fratele său mai mare, prințipele Wilhelm, s'a căsătorit cu o prinsă de casa regală de Neapoli.“

Apoi diarul francesu face o descrițiune prea interesantă a vechiului și istoricului castelu de Sigmaringen și termină articolul său astfel:

„Fidelu tradițiunilor atât de respectuoase alu vechiului său nēm, regele Carolu ala României a voit, ca mama sa, care are astăzi opt-deci de ani și care e suferindă, să potă bineouventa această căsătoria, și de aceea a venit la fratele său mai mare, la Sigmaringen, lăgănul familiei, spre a celebra cununia nepotului său. Căsătoria săvârșită la căminul părintescu n'a avut dec un caracter adevăratu oficial: ambasadorii și ministrii puterilor n'au fost convoați; a fost o simplă serbare de familie.

„Francia n'a figurat dec în mod oficial pe lângă regele României și pe lângă Prințipele moștenitoru; ea însă nu se poate desinteresa de unu evenimentu ferioit pentru unu popor amic, ferioit pentru Români, de-orece întărește tinerul regat și dinastia lui, dându-i unu locu mai mare în concertul coronei europene.“

Congruă și autonomiă.

La 17 Ianuarie n. s'a ținut în palatul primatelui din Buda o conferență compusă din 15 membri catolici sub președința primatelui Vaszary. La conferență au fost prezenți episcopii: Laurențiu Schlauch, br. Carol Hornig, Constantin Schuster, Filipu Steiner, Alecsandru Dessewffy, Iuliu Firczak și abatele Ipolit Fehér. Dintre laici: contele Albert Apponyi, contele Nandor Zichy, contele Stefan Karolyi, contele Mauriciu Nicolau Esterhazy, Ede Pallavicini, Geza Folomyi și Iuliu

Györffy. Conferența a alesu de secretar pe abatele Fehér, ér primarele Vaszary a deschis ședința primă prin următoarea vorbire:

Stimată comisiune! Obiectul consultării noastre este: *Congrua* preoților ocatolici și *autonomia*. Cu afacerea acésta s'au ocupatú regl, arhieriei, diete, de sute de ani și de repețite ori. Mai de curândú fostul ministru de culte, August Trefort, în ciroulara sa adresată, în 26 Martie 1885, către înaltul corú episcopeșu, a pusú în reliefú cestiunea congruei, cu privire la care Maj. Sa, în 22 Martie 1887, și-a datú deciziunea sa pré înaltá:

„Considerându greutatea și însemnătatea cestiunii de față (a Congruiei), se arată necesarú, ca debaterile pornite în partea acésta, să fiá puse pe base perfectú sigure, spre care scopú e inevitabilá disensiunea mai multorú cestiuni previe.

„Astfelú de întrebări suntú:

„Cestiunile referitoare la susținerea, regularea ori eventuala schimbare a raporturilor patronatului, fiind-cá aceste raporturi, în starea actualá nesigurá, controveșă și atácatá, în fôrte multe casuri s'abia ar puté servi ca basá sigurá la stabilirea venitului respectivei parohii. Totú așa stá și:

„2. Despre diferitele îngreunări și prestațiuni în bani, ori în naturalie a comunelor și credincioșilor etc., în care direcțiá este a se rezolva mai alesú acea cestiune esențialá, cá ôre aceste prestațiuni să fiá considerate, ca greutăți posesionale, ori personale? și întru câtú în acéști privință suntú normative decisiunile cuprinse în documentele despre visitațiunile canonice mai vechi?

„3. Decisiuni precise și clare cu privire la venitele stolare și la fundațiuni.

„4. Deosebitú de însemnatá este cestiunea despre regularea referitoare la activitatea, în unele ținuturi, a preoției gr. cat. și a parohiilor rom. cat. Și în fine

„5. Este de a se judeca, decá regularea Congruiei să se estindá și asupra Ardélului, în care casú este absolutú necesarú a auđi și părerea statului catoliciu ardelenesú și luarea în considerațiune a raporturilor excepționale de acolo.

„Numai atunci, decá cestiunile aceste vorú fi deslegate în înțelegere cu factorii competenți și cu corulú episcopeșu, se va puté hotári modulú continuării debaterilorú, decá stabilirea venitelorú parohiale séu pe cale de conscripții, séu prin graiu, precum și întrebarea, decá la debaterile cestiunilorú controveșe ivite din incidentulú conscripției, ori márturisirei sé se formeze comisiuni diecesane cum a propusú episcopulú de Agria; cu ocașia aceea se pare a fi necesarú a se pune în discușiune și întrebarea, cá ôre nu se póte, ca prin stabilirea anticipativá a minimului Congruiei sé se réstringá eventuala conscripțiá numai la acele parohii, cari stau sub acéști minim, séu, și din ce motive este necesarú ca conscripțiá să se estindá, fără deosebire, la tóte parohiile? În fine după tóte acestea, dreptú punctulú celú mai esențialú, este de a se soruta și designa acele isvóre din cari s'ar puté acoperi astfelú de lipsuri nu neînsemnate. În drumezú déră pe amintitulú meu ministru, ca tóte aceste cestiuni, luându-se spre maturá judecatá, sé se debatá fundamentalú și rezultatulú acestorú debateri sé-lú așterná la timpulú séu spre deciziunea mea ulterioară.“

Cu adencá supunere m'am plecatú și mă plecú înaintea prea înaltului ordinú alú Majestății Sale, dér în consștiința, cá debaterile punctelorú citate în raporturile de dreptú, cu cari stau în legăturá, suntú cestiuni adencú tăiatóre și atingú multe de interese a cárorú deslegare póte recere decenii întregi; mai departe, soindú din propria mi esperiență cátu interesú pórtá Maj. Sa față

de acéști afacere, mai întéiu prin graiu viu, ér mai târđiu prin scrisú m'am adresatú cátrá Maj. Sa cu acea rugare pré umilitá: sé se indure pré grațiosú a permite, ca în restimpulú de când și până când se va debate cestiunea Congruiei și se va deslega pe base de dreptú, decá până se va finalisa, sé ne putemú îngriji în altú modú asupra ajutorării colegilorú noștri preoți mai sêraci.

Înaltul corú episcopeșu a pășitú deoi pe acestú terenú, după ce Maj. Sa cu graiu și în scrisú s'a declaratú și și-a datú înalta învoire și permisiune.

Altú obiectú alú consultării noastre este: autonomia.

Raporturile politice și religioșe s'au schimbatú dela 1848 încóce. Pe terenulú politiciu constituțiua vechiá a fostú schimbatá cu unú guvernú parlamentarú responsabilú, care nu recunóșce nici religia de statú, nici domitóre, ba trebuindú sé ia pozițiá obiectivá față cu fia-care religie receptá, e fôrte naturalú, cá cerculú și rolulú de dreptú și de administrațiune pe care-lú implinea și ducea guvernulú sistemului trecutú, în urma raporturilorú schimbate ađi nu-lú mai póte eseroia.

Imprejurările acestea ne desemnezá nouú, ocatolicilorú, direcțiá pe care trebuie s'o urmámú în urma raporturilorú schimbate, decá: pentru afacerile lumesú ale bisericei noastre, sé ceremú autonomiá.

La debaterile acestei cestiuni de mare importanță trebuie sé avemú în vedere: întéiu, organismulú hierarhicú alú bisericei ocatolice.

Atátú puterea ordului cátu și a jurisdicțiunii bisericei — potestas ordinis et jurisdictionis — nu se póte înțelege. Mai cu scopú va fi sé marcámú punctulú acesta nu numai în generalú, ci și în particularú.

Alú doilea, trebuie sé avemú în vedere dreptulú de patronú alú Majestății Sale regelú nostru apostolicú; tocmai pentru acésta nici contra Majestății Sale, nici fără densusú, ci în înțelegere cu densusú trebuie sé procedámú; din care causá cu omagialá supunere trebuie sé ceremú deciziunea sa prea înaltá față cu aceea, cá în ce măsurá este aplecatú așl împărți cu noi eseroirea dreptului séu de patronú.

Alú treilea este a se lua în considerare intențiunea guvernului unguresú și cu elú dimpreună ar fi sé se stabiléscá raportulú ce se va crea între autonomia și guvernulú maghiarú.

În urma acésta ar fi cu scopú, ca mai înainte de tóte sé stabilimú principiile fundamentale, pe cari dorimú a construi autonomia noastră. Decá principiile aceste vorú fi primite de locurile competente, atunci putemú formula regulele organizării autonomiei.

Onoratá comisiune! Cerú iertare, decá amú abusatú puținú de paciința D-vóstré; pentru calea noastră însă am ținutú sé mă îngrijesú de semne; dela deciziunea onoratei comisiuni atêrná sé urmámú, ori sé ne abatemú dela direcțiá ce ne o indicá aceste semne.

Binecuvântarea bunului Dumnezeu, încrederea reciprocá, tranșeța sincerá, rábdarea pacinicá și iubirea desinteresatá sé conducú consultarea noastră, pe care o deschidú prin acésta. (Aplause).

Eatá enunțiațiunea diarului „Budapester Tageblatt“, de care vorbimú mai susú:

„Cumóá rezultatele acestorú conferențe vorú fi de cea mai mare însemnătate practicá, se înțelege de sine: cáci dóră e vorba de pregătirea autonomiei ocatolice, decá de organizarea totalității romano și greco-catolicilorú pe basa cea mai largá reprezentativá. Se tratéză aici de cestiuni fôrte importante, ca de es. de cestiunea, în ce raportú sé fiá acéști organizațiá față cu hierarhia, apoi față cu statulú și cu guvernulú, cum sé fiá condusá în viitorú administrațiua fondurilorú ocatolice, cum sé fiá acoperitú con-

grua și în fine ce influință este chiámatá sé eseroizeze reprezentanța autonomiei asupra școalelorú ocatolice.

„Aceste suntú în realitate cestiuni de viétá fôrte importante ale poporațiunii ocatolice, și dela soluțiunea lorú salutará va atêrna în mare parte și susținerea păcii confesionale.

„Nisuițele pentru soluțiunea acestei întrebări, pe calea introducerii autonomiei ocatolice, nu suntú nicidécum noué. Încá în anulú 1870 s'a ținutú în capitalá unú *congresú ocatolicú*, care s'a compusú astfelú cá fiácare comitatú a alesú oáte doi reprezentanți. În congresulú acesta încá p'atunci s'a lucratú unú *elaboratú, care stabilise principiile fundamentale pe basa cărora avea sé se introducú autonomia*. Durere, acéști proiectú n'a intratú în viétá; dér lucrulú făcutú atunci nu va remané nicidécum fără de folosú, deóce acéști elaboratú va fi în multe puncte principale folositú, și pe basa lui se va puté cládi mai departe. În totú casulú se va conserva, cum auđimú, principiulú, ca reprezentanța ocatolicilorú unguri, sé se formeze pe calea alegerei, și acesta este, precum credemú, și modulú singurú corectú. Numai o corporațiune compusá în modulú acesta va fi în pozițiune, de a recunóșce dorințele și trebuințele tuturorú cercurilorú ocatolice ale țerii, și de-a le realiza.

„Acuma, se pare, în acéști privință domnesce o constelațiá mai favorabilá; cabinetulú Wekerle încá n'a luatú pozițiune față cu cestiunea autonomiei ocatolice, dér imprejurarea, cá ministru-președinte a asiguratú pe primarele de neutralitatea sa bine-voitóre, precum și cá i-a promisú, cá după terminarea lucrurilorú conferenței, va fi gata de a sprijini acéști mișcare, tóte acestea ne facú sé conhidemú, cá de acéști dată succésulú în adevêrú nu va lipsi, spre avantajulú nu numai a ocatolicilorú, ci și a țerii întregi, care trebuie sé doréscá sé se facú odatá ordine și în privința acésta.

„Într'adevêrú, nici n'amú soi, ce ar puté sé mai împiedece introducerea autonomiei ocatolice multú dorite. Pentru ea nu suntú numai camera deputațilorú și a magnațilorú și în urma acésta guvernulú, ci și Maj. Sa regele a declaratú într'unú rescriptú, datú de mai mulți ani, cá soluțiunea acestei cestiuni e de doritú.

„Ne aflámú déră de faptú la pragulú unei noué instituțiuni, care va fi obiámatá, de-a avé pe cele mai diferite têrémuri o influință promovátóre atátú în privința religioșă, cátu și în privința naționalá și eticá.“

SCRILE PILEI.

— 8 (20) Ianuarie.

Ministrulú Catargiu la Viena. În 14 Ianuarie, d-lú *Lascaru Catargiu*, președintele consiliului românú de ministru a fostú primitú în audiența de Majestatea Sa Francisoú Iosifú. Audiența a duratú o urá și jamétate. Cu acéști ocașione, Majestatea Sa a conferitú d-lui Catargiu marele cordon alú ordinului Leopoldinú.

Procesulú d-lui *Hurban la Curia*. Soimú, cá în contra verdictului Curții ou jurați din Pojunú, pe basa căruiú d-lú *Hurban-Vajanski*, pentru articolulú séu „Hienismulú în Ungaria“, publicatú în „*Narodnie Noviny*“, a fostú condamnatú la unú anú închisóre de statú și 300 fl. amendá, — s'a insinuatú recursú de nulitate. Acéști recursú s'a pertractatú din partea Curiei în ședința dela 17 Ianuarie și a fostú cu *unanimitate respinsú*.

Serbarea Bobotezei s'a sevêșit în Bucureșú, ca de obicei. După serviciulú divinú, ce s'a oficiatú în biserica Zlătarí, I. P. S. Mitropolitulú-primatú, înconjuratú de înaltulú clerú, a mersú la pavilionulú de pe cheiulú Dâmboviței. În momentulú, când crucea a fostú aruncatá în apă, s'au datú salve de tunuri de pe Délulú Spirei. Apoi ministrulú de resbelú a primitú defilarea trupelorú,

compuse din cáte o companiá, escadronú séu baferiá, din fia-care regimentú din garnisóna capitalei.

Din Armeni ni-se scrie, cá acolo se aflá unú bravú comerciantú românú, cu numele *Moise Oprigá*, care de vre o đeoe ani deschidúdu în acéști comuná o micá boltiță, prin sîrguința și cruțare a ajunsú la o stare frumoșá, așa cá elú astáđi este unulú din cei dintâiu locuitorii ai comunei, deși la vre o școlá din orașú nici-odată n'a învățatú. Ceea ce însă ou deosebire îi ridicá bunulú nume și vrednicia sa, este imprejurarea, cá arată mare interesú față de cauzele noastre naționale și culturale, figurádu ca unú cáldurosú sprijinitor alú școlei române din comuna sa. Anulú trecutú, acéști vrednicú neguțatorú românú a dárutú școlarilorú din comuna sa mai multe abecedare, táblișe și alte rechișite trebuincioșe pentru școlari, în preșú de vre-o 7 fl. Dea Dumnezeu sé aibá mulți imitatori!

Comuná românescá revoltatá! Din Aradú se telegrafézá foilorú unguresú, cá poporulú românú din comuna *Vosicșá* s'ar fi revoltatú în contra preotului și învățatorului séu. În timpú de nópte se díce, cá au aprinsú casa preotului și l'au alungatú pe acesta de-alungulú stradelorú, băténdu-lú atátú pe elú, cátu și pe învățatorulú. Se díce, cá preotul ar fi voitú sé liciteze avereá mai multorú poporenii și de aci a provenitú furia poporului. Pentru restabilirea ordinei, s'a adusú o companiá de ostași dela Aradú. Se díce, cá cu acéști ocașione poporulú a năvalitú și asupra respicioșului maghiarú *Piuter Pá*, pe care l'ar fi bătutú cumplitú. Așteptámú lámuriri.

Dela Fágárașú li-se telegrafézá foilorú unguresú, cá partida „liberalá“ de acolo, într'o conferență ținutá dílele acéstea, la care au participatú toți mameleucii maghiari, sași și germani, — a hotaritú cu unanimitate, ca pe deputatulú *Șerbanú* sé-lú denunțe partidei guvernamentale, ca pe unú „ultraistú valahú“, care nu meritá sé facú parte din acea partidá (Sic!) Acum d-lú *Șerbanú* a ajunsú între ciocanú și nicovalá. Póte sé se convingá, deúá n'a scuitú până acuma, cá nu se póte ca cineva sé fiá și Românú și tot-odată și guverna en-aiú ungurú.

Sporirea gendarmeriei. Ministrulú de interne a provocatú pe toți comandanții dela gendarmeriá sé-i trimítá rapórté detaliate cu privire la sporirea forței gendarmeriei. Toți comandanții dela gendarmeriá convinú în părerea, cá într'adevêrú pașii ministrului *Hi-roynymi* suntú fôrte potriviți, de-óce peste totú loculú se observá lipsa de sporú a gendarmeriei.

Réspunsulú Țarului la felicitările de anulú nou. „*Messenger*“ guvernului publicú réspunsulú Țarului la felicitările de anulú nou ale orașului *Moscova*. Impératulú réspunse: „Dumnezeu sé asculte rugáciunea noastră și sé facú ca acéști anú sé fiá un *anú de pace* și de fericire pentru Rusia“.

1400 de ómeni arși de vii. Din Canton (America) se anunță, ca la începutulú lui Decemvre o cáte de bandiți a năvalitú în comuna *Kamli*, districtulú *Shinghing*. Acolo au silitú pe preoți sé le dea o sumá de multe đeci de mi de franci. După doué díle, preoții aranjaserá sub unú cortú enormú făcutú din soánduri și pânze unú mare concertú, impreunatú cu reprezentanțiua teatrale. În momentulú, când unú publicú numerosú se afla în cortú, bandiții i-au datú focú. Cortulú era aședatú imediatú lângá templu, unde de asemenea se afla o mulțime de lume. Améndoué edificiiile au fostú consumate de flacarí. Peste 1400 de persóne: bărbați, femei și copii au peritú, cei mai mulți arși de vii, alții asfiziați, ér cáți va călcați în piclóre. Numérlulú totalú alú victimelorú, spune o gazetá englezá, se ridicá la 1940.

Revoluțiá „*New-York Herald*“ aflá din *Kingsou*, cá a izbucnitú o revoluțiá la Haiti contra președintelui *Hypolite*; în Port au Prince domnesce spaima; se construésú baricade. La algerile de Sâmbatá, trupele au silitú pe alegătorii sé voteze în favóre rudelorú și amiciilorú președintelui.

Șovinismul cere jertfe.

Foile unguresci din Pesta fac mare alaiu dintr'un incident, ce s'a ivit dîlele acestea la un birt de-acolo între câțiva universitari români și mai mulți șovinisti maghiari. Casul, după cum ni-se scrie, s'a petrecut astfel:

Iu s'era de 4 (16) Ianuarie, mai mulți tineri români dela universitate își petreceau la un birt, avînd la dispoziție și o musică, care le cânta românește. Pe cînd ei își petreceau astfel, de-odată intră înăuntru o societate de universitari maghiari, cari nu numai, că conturbară în mod brusc petrecerea tinerilor români, d'era le luara și musica, ordonîndu-se le cânte lor marșul lui Rakoczy.

Procederea ac'asta bruscă a Maghiarilor, se înțelege, a revoltat pe tinerii români, cari începî să protesteze în contra acestei proceduri și ceru să li-se lase musica pentru a-și pute petrece și mai departe neconturbați.

At'ata a fost totu. Foile unguresci vinu acum și facu din ac'asta lucru mare; în loc de-a sbiciui îns' după merită mojicia tinerilor maghiari, ele agită în modul cel mai nerușinat în contra susu dîșilor universitari români sub cuvîntu, că aceștia ar fi insultat „națiunea” și alte miserabile scornituri eșite din capul lor. Ba, după cum aflăm totu din foile unguresci, între universitarii maghiari s'a început o mișcare vehementă în contra tinerilor noștri, cu scopul de-a cere chiar eliminarea lor dela universitate. Ca capi ai „agitațiunilor daoo-române”, foile unguresci presentă de astă dată pe tinerii mediciști *Ambrosiu Boitoru și Petru Hubianu*, pe cari colegii lor maghiari dela medicină i-au și denunțat presiului societății universitarilor, cu rugarea, ca acesta să stăruie pentru eliminarea lor dela universitate.

Pentru ca și aici să fiă mai bine timbrat caracterul asiaticu al celorlă ce au inscenat scandalul, în contra unuia dintre tinerii români s'a arangiat și o demonstrațiune. În 18 Ianuarie, cînd tinerul Petru Hubianu se presentă înaintea profesorului Kovacs, ca să facă unu coloqui, colegii săi maghiari dela medicină năvalira ou grămada în sala de coloquare și isbuonira în asurđitore strigăte de „abzug” la adresa tinerului român. Aceste strigăte infernale au durat mai multe minute p'ana cînd intr'unu t'ardiu profesorul întreveni pentru restabilirea ordinei.

Așa o descriu ac'asta inșe-și foile unguresci. Unu testimoniu de paupertate mai mare ca acesta nici că s'ar pute da faimoșilor universitari maghiari, ală căroru asiaticism și s'elbătăoia e pe cale de-a deveni proverbială în totă Europa.

Fusiunea partidelor maghiare.

Programul de acțiune desfășurat de ministrul Hieronymi a aflat simpatii nu numai în p'essa guvernamentală, oi și în p'essa opozițională.

Pressa din Budapesta din incidentul acesta se ocupă ou idea unei fusiuni s'eu ou idea unei noue grupări de partid.

„Pesti Naplo”, da ca faptu siguru apropierea între ministrul Hieronymi și contele Apponyi, căoi celu dint'eu a primit ărași câte-va partii din programul administrativ ală conducătorului opoziționalu. Ac'asta nu înșemă nici o mișcare, ci erată numai, că Apponyi a avut dreptate, și că Hieronymi e unu omu deșteptu, care are dreptate. Hieronymi și Weckerle au alesu calea adovărată, deorece trecu ou totalu la o politică obiectivă și dreptă. Parlamentul deaceea a fost neroditor, fiindcă a devenit o arenă de lupte pentru ajungerea la putere. Progresul va fi posibilu, de realizat la casu deocă proiectele guvernului voru conține vorbele minis-

trului. Deocă ac'asta nu se va întâmpla, atunci va depinde de hotăririile lui Apponyi și a partidei, sale, de a ajunge la putere.

„Egyertes” scrie: După încetare a treptat a contrastelcru, numai considerațiunilor personale mai potu impedeoa unirea ambelor partide. Situațiunea trebuie să se clarifice, căoi starea actuală e nesănită. Ori cari voru fi pedecile unei acțiunilor parlamentare comune a ambelor partide: situațiunea actuală nu mai pote dura multu. Sub ce formă s'ar face schimbarea, prin o fusiune s'eu prin noue grupări parlamentare, ac'asta este altă întrebare și afara de ac'asta e o afacere privată a ambelor partide.

„Budapesti Hirlap” dice, că Csaky și programul politicu bisericescu tormeză periculul pentru cabinetul Weckerle. Ministrul de culte s'a întors dela Viena ou soiri grave și buna dispozițiune a ministrului a soădită p'ana la zero. Situațiunea e ciudată; părții despărțitorii între partide se apropiă, miștrii tinu vorbirii opoziționale în contra guvernelor trecute și a politicei liberale de optsprecece ani și partidele opoziționale aplaudă ou căldură. Guvernul și a însușit nu numai principiile lui Apponyi, oi și seria reformelor cerute de d'ensul. Despoiatul Apponyi se bucură de ac'asta anectare a cap talului s'eu politicu și rămâne în opozițiune. Crisa rămâne îns' later t'ă și pentru aceea ar vr' cabinetul să soape de programul bisericescu politicu. De aceea vr' guvernul să p'acteze ou contele Apponyi. Eventualu st'anga extremă va ajuta pe guveru în amănarea întregului program politicu bisericescu; ca contra serviciu va primi partida independentă concesiuinea, că se va crea legea de garanță, reforma administrativă; numirea funcționarilor îns' să fiă amănată. Ca alu doilea mijlocu ar fi autonomia catolicilor p'ana la crearea căreia să se amâne îndeplinirea programului politicu bisericescu.

„Agitațiunilor valahe în casina din Lugoșu.”

Sub ac'astu titlu scriu foile unguresci din Pesta, că în casina „maghiară” din Lugoșu, „membrii români de mai multa timpu agitază mereu în contra Maghiarilor”, din care causă colonelul de honvedu Huberth a eșit d'ilele aceste din casină și în urma lui au eșit toți oficerii de honvedu din Lugoșu. „Agitațiunea” ac'asta a Românilor în contra Maghiarilor, după cum arată foile unguresci, constă în faptul, că membrii români ai casinei au abonatou f'oiă națională românească. „Patriotul” colonelul Huberth a găsit, că f'oiă ac'asta este anti-maghiară și de aceea a pretinsu, ca să se opr'ască intrarea ei în casină. S'a și opr'it, d'era în loculu ei membrii români au abonatou altă f'oiă, totu națională românească. Aflăndu despre ac'asta, colonelul honvedu forțe s'a busumflat și a eșit din casină împreună cu toți honvedii săi.

În privința ac'asta observăm mai întâiu, că memorata casină nu pote să fiă o casină „maghiară”, deorece în ac'astu casu Români n'ar av' ce căuta în ea. Trebuie îns'ă, că aici e vorba de o casină internațională și în ac'astu casu colonelul Huberth și cu ofierii săi honvedu au dovedit ou mare lipsă de bun simțu, deocă au pretinsu, ca să se interdica abonarea cutărui diaru naționalu român sub cuvîntu, că ar fi „anti-maghiară”. D'era ore foile naționale unguresci nu suntou t'ote anti-române? Pentru ce d'era Români să tolereze pe ale lor, ări ei să nu sufere pe ale n'ostre?

Ėtă o nouă dovadă, că amu avut mare dreptate cînd de at'atea ori am sfătuit pe Români noștri, să se ferescă de a face ori ce causă comună ou Maghiarii, căoi în aceste timpuri ale turbării și șovinismului ungurescu, Români nu potu încăp'ă la olaltă ou îngâmfații Maghiari ori maghiaroni nici ch'ia, într'o

simplă casină, fără de a nu fi jigniți în drepturile și ambițiunea lor națională.

Alegeri municipale.

Din com. S.-Doboca, Ian. 1893.

În 30 Decemvre n. tr. s'au s'ev'ritu alegerile muncipali în cercul electoralu ală Ciachi Gârboului, care este compus din comunele curat' româneșci: Ciachi-Gârbou, Popteleou, Calacea, Șiolomonu, Brigleză, Mucelă, Surduou, Solona, Ciocman, Băben, Cristolțel, Cristolțiu-lu-mare, Husmezeu, Zalha, Valea Hranu, Ciaca, Valea-Lozni, Prelu și Lozna-mare.

Dintre preoții acestor comune, numai doi, anume: Stefanu Busița, preotul Zalhei și Pachomiu Popu, preotul în Lozna-mare, s'au înfațișat la alegere. În astfelu de împrejurări fisolgăbirul cercului, Valya (Valea) Ferenoz, a putu fără nici o genă să ia măsurile de lipsă, ca la alegere să reeșă candidații sei maghiari, pe cari alegătorii nu-i onosceau. Membri de încredere au fost puși dintre omii săi încă de timpuriu, cînd abia sosira doi s'eu trei alegători, și ac'asta pentru ca votarea să nu potă fi controlată și din partea Românilor. Slugarnicul notar de cercu Kõmives (cîndva Român) împărția liberu și fără de a-lu conturba cineva, bilete unguresci alegătorilor români. Cînd îns' preotul Busița s'a pus și el în înțelegere cu alegătorii, stărind, ca aceștia să voteze pentru candidații români, a fostu ch'iamat înaintea solgăbirului Valya, care i-a interd'is ori-ce acțiune în privința ac'asta, ba a datu ordinu să vină și doi gendarmi.

După at'atea măsurii neomenose, luate în contra n'ostre, și mai alesu considerănd, că unele comune numai prin primaru au fostu reprezentate, cari toți voteză la porunca fisolgăbirului, nu e mirare, că rezultatul alegerii nu a fostu favoritoru pentru noi Români. Mai adaugă, că unii alegători, cari au voit să voteze pentru Români, au fostu r'șpiși sub pretextulu, că nu aru av' dreptu de alegere. Pe lângă t'ote acestea au obținut și candidații români multe voturi, așa că, deocă era condusă alegerea ou mai multa consciențiositate și de s'ar fi presentat la alegere încă numai doi preoți dimpreună ou alegătorii din parohiile lor, învingerea era pe partea n'ostre.

Ėtă d'era, D le Redactoru, că numai preoții noștri, între cari și doi protopopi din Ciocman și din Cristolțulu mare, suntou causa, că poporul român din ac'astu cercu este reprezentat la comitatul prin Maghiari, ări nu prin Români, precum ar trebui să fiă după dreptu!

Ei, d-lor preoți, nu lucrați bine! Nu stați cu mâinile în s'inu, ci săriți într'u ajutorul oredincioșilor voștri, cari vedem, că parte de frioc, parte din nesoință, își dau drepturile lor politice celorlă de altă n'emu. Voi aveți datorința sfântă a-i deștepta și lumina. De nu veți face ac'asta, nu sunteți demni de presoura, ce o m'aucați din sudorea lor.

Incheiu aceste șire ou aoea m'angăiere, că ce amu neglesu acuma, vomu repara în viitoru. D'era va p'arși și inteligența română din aceste părți indiferentismulu, și se va organiza și ea măcaru câtu de câtu, căoi e rușine mare pentru noi de a mai rămâne cum suntemu adu.

Unu alegătoru.

L i t e r a t u r ă .

Revista de medicină veterinară zootehnică. — Igienă. Economie rurală. Sumarul: Asupra curabilității tetanosului cicatricialu; de d-lu Vucolă Augustinu; Ruptura venei cave anterioare observată la unu calu, de d-lu Ed. Budri; Kystes hydatiques du foie chez un cheval: par M. Ch. Morot; Inspectia sanitară a căr-

nurilor de măcelaria, de d-lu I. Athanasiu; Legea de poliția sanitară veterinară română, de d-nii prof. Măgureanu și Petrescu; Proiectu de lege pentru organizarea seroioiului veterinaru, presentat de d-nii Inspectori veterinaru; Incompatibilitățile medicamentelor, de d-nii I. St. Furtuna și C. D. Parepa; Contributions à l'étude chimico-biologique et experimental sur les produits microbiens solubles, pathogenes et vaccinales de morve et de la rage, par M. Achil M. Motoș; Revista specială a lucrărilor ștreine; Influența alcoolului asupra circulațiunii s'angelui, D. Gutnik w. — Acțiunea diuretică a glandei tiroide a oilor, D. Fenwick. — Valoarea vaccinală și terapeutică a laptelui de capră vaccinată în contra colerei; de d-nii Gamelcia și Ketscher; Etiologia unei enzootii a oilor denumită oirceag, de prof. Babeșu, Compoziția chimică a laptelui. — Saprol, unu desinfectant, de D. Laser. Despre injecciunile subcutanee de fosfat de sodiu în maladiile sistemului nervos, D. Crocq fils, Crezilatul de calciu, D. Eodorinu; Cronica; Bibliografie; Errata; Formularu; Tabla de materii. — Redacțiunea și administrațiunea: *Constanța* (România). Abonamentul 14 fr. pe anu. — Uniunea postală 15 fr.

Sciri telegrafice.

Belgradu, 19 Ianuarie. Se vorbesce aici de-o apropiată împăcare a regelui Milan cu regina Natalia, la mijloc rea Ţarului.

Triestu, 19 Ianuarie. În Italia de susu frigulu au ajunsu la culme. Zăpadă multă ca nici-odată; în Modena e de două metri. Comunicațiunea în multe locuri intreruptă.

Londra, 29 Ianuarie. Ministeriul Gladstone a adresat Kherdivului din Egiptu unu ultimatu, declarându-i, că este dependentă de Anglia; totodată a declarat, că nu recunoșce numirea noului ministeriu egipten.

DIVERSE.

M'erulu întrebunțat ca remediu.

Toți câți m'anoamă mere, nu ne-amu gândit, pote, niciodată, că ac'astă fructă pote fi unu remediu. Ėtă ce g'ăsimu acum într'o revistă sciifică: Chimicește, m'erulu e compus din fibre vegetale, albumină, zaharu, gumă, clorofilu, acide malice și galice, calce și o mare cantitate de apă. Afara de ac'asta, chimistii germani d'icu, că m'erulu conține o proporțiune mai mare de fosforu, decât ori ce altă fructă. Se soia, că fosforul e forțe aptu a renoi substanța nervoasă a creierului și a m'eduvei spinării. Pote de aceea vechile tradițiuni scandinavre represintă sub forma unui m'er m'ancarea d'ailor, cari, cînd simțiau, că slăbescu și devin infirmu, reourgeau la ac'astă fructă spre a infuza puteri noue spiritului și corpului lor. Acidele m'erului suntou forțe folositoare omnilor ou obiceiuri sedentare, la cari funcțiunile ficatului suntou leneșe. Aceste acide suntou agenții de eliminare din trupul a materiilor stricaciouse, cari, deocă ar fi reținute, ar contribui a face spiritulu greoiu, a provoca g'albinarea s'eu erupțiunii ale pielii și alte perturbațiuni ar contribui a face spiritulu greoiu, a provoca g'albinarea s'eu erupțiunii ale pielii și alte perturbațiuni congenere. Obiceitul, care există în unele părți de a m'anoa compotul de mere cu carne de porcu friptă, ou g'ăscă friptă și alte bucate similare s'a nascut probabilu dintr'o astfelu de esperianță. Acidul malicu (*Apfelsaure*) ală merelor c'opte, fiă crude s'eu fierte, va neutralisa ori ce esesă ală materiilor oretose, provocate print'ou frigere esagerată a cărnei.

„Timpulu”.

Proprietaru **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactoru responsabilu: **Gregoriu Maior.**

Cursul pieței Brașov

din 16 Ianuarie st. n. 1893

Table with exchange rates for various currencies like Banconote românești, Argintu românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la bursa din Viena

din 14 Ianuarie st. n. 1893.

Table with stock market prices for gold, silver, and various bonds from Vienna.

Napoleon-d'or 961, Mărci 100 imp. germane 59.22 1/2, Londra 10 Livres sterlinge 120.65

Nr. 17377—1892.

PUBLICAȚIUNE.

Comuna orașănescă Brașov intenționează, de a vinde pe cale de oferte și per trunchiu în revierul „Cernatului” și în special în Szent István völgye circa 47208 m³ lemne de fag pe o suprafață de pădure de 97,09 jugărre.

Reflectanții au de a și ascerne până în 3 Februarie 1893 înainte de prânz 11 ore primarului acestui oraș ofertele provezute cu un timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 10% din intrăgă sumă oferă. Totdeodată are de a se aminti în ofert prețul ce se oferă pentru m³ lemne de fag, mai de parte numele și locuința, precum și declarațiunea, cumcă oferentalui i sunt cunoscut condițiunile de ofert și acele contractuale și c se supună loră necondiționat.

Pertractarea de oferte va avé loc în biroul d lui primar în 6 Februarie 1893 la 12 ore. Pân'atunci se pot examina în biroul oficiului forestieră orașă neso condițiunile de oferte și acele contractuale.

Brașov, 14 Ianuarie 1893.

10,1—2. Magistratul orașănesc.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

„VICTORIA” institutu de creditu și economii, Arad.

Se publică Concurs

pentru ocuparea postului de cassar la institutul nostru. Salariul anual este 1000 fl. și tantieele statutare. Alesul va fi îndatorat să depună 1000 fl. cautię. Confirmarea definitivă a alesului pôte urma numai după unu anu de servițiu. Concurenții cu studii academice comerciali voru fi preferiți. Terminulu concursului se fixeză până la 28 l. c. Alesulu va intra în funcțiune la 1 Februarie a. c. st. n. Arad, 15 Ianuarie 1893. Direcțiunea institutului.

Arëndare prin licitațiune.

Muntele „Sântilie” din județul Prahova România. proprietate a Bisericei Sf. Nicolae din Brașov Scheiu se va da în arëndă pe trei ani consecutivi începând cu 1-a Ianuarie 1893 s. v. Licitațiunea se va ține în Brașov la numită Biserica Duminecă în 10 Ianuarie 1893 s. v. la 10 ore a. m. Condițiunile de arëndare se pot vedé la Epitropia subsemnată. Epitropia parochială a Bisericei Sf Nicolae din Brașov (Scheiu).

Mersul trenurilor

ne liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvre 1892.

Large table with train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Brașov, Sibiu, and others, listing train numbers and times.

Nota: Numerii încadrați cu linii gróse însemneză orele de noapte.